

Terorile iadului

William C. Nichols

Predici și eseuri

TERORILE IADULUI

William C. Nichols

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodușă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Tradus și publicat cu permisiunea Chapel Library. Pentru publicații cristicentrice, contactați Chapel Library la adresa 2603 W Wright Street, Pensacola, FL 32505, www.chapellibrary.org.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaturi, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet: <http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Cuprins

Introducere	5
Necesitatea Iadului	9
O descriere a Iadului	13
Eternitatea Iadului	21
Aplicație	29
Note bibliografice	37

INTRODUCERE

„Tot așa va fi și la sfârșitul veacului. Îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”

- Matei 13:49-50

Învățătura despre Iad este una din cele mai neglijate doctrine ale Scripturii. Când este menționat cuvântul „Iad” astăzi, în general el este ridiculizat, ca și cum această idee de Iad ar fi atât de învechită încât numai naivii și cei neștiutori ar mai crede că un astfel de loc există cu adevărat. Și nu e greu de înțeles de ce se întâmplă așa ceva. Oamenii lumești urăsc ideea de a răspunde înaintea lui Dumnezeu cel sfânt pentru felul cum își trăiesc viețile, pentru că ei iubesc păcatul și nu doresc să se despartă de el. Mințea lumească ridică obiecție după obiecție la ideea de Iad, pentru că nu vrea să se confrunte cu realitatea Iadului. Oamenii își trăiesc viețile gândindu-se că dacă ei ignoră suficient timp un lucru dificil, așa vor scăpa de a avea de-

a face cu acel lucru. Până și liderii religioși conservatori atacă astăzi ideea de Iad. Dar indiferent ce vor oamenii să facă, obiecțiile ușurate ale oamenilor nebuni nu vor face ca Iadul să nu existe.

În ciuda zbaterilor unora de a elimina ideea de Iad, aceia care cred ce spune Biblia ca fiind adevărat trebuie să ia atitudine și să vorbească. A lua în considerare terorii Iadului poate fi unul din cele mai importante lucruri pe care le poți face în această viață. „Dacă cel ce va auzi sunetul trâmbiței nu se va feri, și va veni sabia și-l va prinde, sângele lui să cadă asupra capului lui.” (Ezechiel 33:4). Te rog, te implor, fă-ți oricât timp e nevoie pentru a citi această broșură până la sfârșit.

De ce ar trebui să ne preocupăm atât de mult în legătură cu Iadul? De ce să petrecem timp citind despre Iad? Iată câteva motive pentru care este de folos să facem astfel:

1) Conștientizarea terorilor Iadului poate să îți șocheze conștiința și să te trezească dintr-o falsă siguranță personală.

2) Conștientizarea Iadului îi ajută pe oameni să nu mai păcătuiască. Atât cei sfinți cât și cei păgâni sunt încurajați să nu mai păcătuiască pe măsură ce li se reamintește cu regularitate de terorii Iadului.

3) Conștientizarea terorilor Iadului poate ajuta la trezirea acelor dintre noi care se gândesc că ei sunt mântuiți pentru că ei cred în Hristos sau în realitățile Evangheliei, dar care nu sunt cu adevărat mântuiți, ci se află pe calea către Iad, și nu știu lucrul acesta.

4) Predicarea învățaturii despre Iad este de folos atât pentru cei credincioși cât și pentru cei necredincioși, după cum voi demonstra în continuare.

Dar de ce nu se tem oamenii de Iad? În zilele noastre pare că nu mai există o teamă reală cu privire la realitatea Iadului, și acest lucru se aplică deopotrivă celor care sunt în biserică, și celor care sunt în lume. Oamenilor nu le mai este frică de Iad. De ce? Probabil că nu ți-ar fi frică de un leu care este doar pictat într-un tablou și agățat pe perete. De ce? Pentru că este numai un tablou. Știi că nu este real. Dar dacă ai fi lăsat singur într-o junglă și ai ajunge față în față cu un leu în carne și oase, care răcnește feroce la tine, ai fi îngrozit. Conștiințele oamenilor sunt cam ca acel om care vede leul doar pictat într-un tablou. Noi auzim despre Iad din Biblie. Știm că Domnul Isus a vorbit despre Iad. De fapt, în Scriptură, Hristos a vorbit mai mult despre Iad decât despre orice altceva.

Dar de ce nu cred oamenii că Iadul este real? Pentru că ei nu aud suficient vorbindu-se despre el. Nu studiem

ce spune Scriptura despre Iad. Ceea ce credem noi nu provine doar din ce auzim, ci și din ceea ce *nu auzim*. Numai Duhul lui Dumnezeu poate să ne prezinte terorii Iadului în inimile noastre într-o astfel de modalitate încât să îl vedem real înaintea noastră. Doctrina despre Iad a fost folosită de Dumnezeu mai adesea în convertirea păcătoșilor decât orice altă doctrină din Scriptură. Roagă-te acum ca, citind această broșură, Duhul Sfânt să îți arate că Iadul este într-adevăr real.

NECESITATEA IADULUI

Mulți își bat joc de ideea de Iad astăzi din probabil mai multe motive. Un motiv esențial între acestea este dorința oamenilor de a umbla pe căile păcatului fără a avea muștrări de conștiință cu privire la consecințele faptelor lor. Ei nu vor să audă că ceea ce fac este greșit. Nu vor să audă că păcatele lor vor fi pedepsite. Parcă aud oamenii spunând, „Dar nu este cumva nepotrivită ideea de chin veșnic în Iad dacă Dumnezeu este iubitor și milostiv? Cum ar putea un Dumnezeu bun să pedepsească oamenii în Iad pentru veșnicie?” Se poate ajunge ușor la astfel de întrebări când nu înțelegi caracterul lui Dumnezeu și natura păcatului. De ce e necesar Iadul? Haideți să examinăm câteva motive care subliniază necesitatea Iadului.

1) Sfințenia lui Dumnezeu și marele rău al păcatului

Dificultatea pe care majoritatea oamenilor o au în înțelegerea necesității Iadului este legată de o înțelegere incompletă și nepotrivită atât a stricăciunii păcatului, cât

și a slavei lui Dumnezeu. Noi nu conștientizăm cât de rău este păcatul până și în formele lui cele mai neînsemnate, și nici nu înțelegem pe deplin sfințenia lui Dumnezeu, dreptatea și mânia Lui. Dacă am vedea păcatul ca fiind cel mai mare rău din această lume și dacă am conștientiza că fiecare păcat reprezintă o respingere a stăpânirii lui Dumnezeu asupra noastră – o batjocorire a Lui, o palmă peste fața Lui, și o azvârlire cu noroi către El – atunci am începe să pricepem câtuși de puțin cum este perceput păcatul nostru de către Dumnezeu. De fiecare dată când păcătuim, ne creăm în noi înșine, în inimile noastre, imaginea de proprii dumnezei, rivali Lui. Păcatul respinge pe Creator ca fiind Dumnezeu și pune creatura în locul Lui.

Dacă am putea înțelege sfințenia lui Dumnezeu și ce înseamnă să fii sfânt, pur, neprihănit și neatins de cel mai mărunț păcat, am avea o mai completă idee de ce urăște Dumnezeu păcatul atât de mult. Sfințenia absolută nu poate tolera nici cel mai mic păcat, „Ochii Tăi sunt așa de curați că nu pot să vadă răul, și nu poți să privești neleguirea!” (Habacuc 1:13). Dacă am putea înțelege mai bine pe de-o parte sfințenia glorioasă și puritatea lui Dumnezeu, și pe de altă parte natura abominabilă a păcatului, atunci n-am avea nici o problemă să înțelegem necesitatea Iadului.

„Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?” (Ieremia 17:9).

Inima omului este bolnavă, este stricată, rea. Inima omului este înșelătoare. Stricăciunea din inimă ne determină să ne înșelăm cu privire atât la grozăvia păcatului, cât și la multe alte lucruri.

2) Natura infinită a lui Dumnezeu

În înțelegerea a cum este păcatul nostru cu adevărat, avem nevoie să îl vedem prin ochii lui Dumnezeu. El este o Ființă infinită, veșnică. Orice păcat este săvârșit împotriva unui Dumnezeu infinit și sfânt. În orice păcat, noi dăm pe Dumnezeu jos de pe tron și ne așezăm noi în locul Lui. În orice păcat problema stă în această întrebare, „A cui voie să se facă, a lui Dumnezeu sau a omului? Realitatea este că prin păcat omul alege ca voia sa să fie superioară voii Domnului, și în felul acesta el îl dă afară pe Dumnezeu ca și cum El ar fi o cârpă de șters picioarele.”¹ Un singur păcat săvârșit împotriva unui Dumnezeu sfânt și *infinit* merită să primească o pedeapsă *infinită*. A jigni un Dumnezeu infinit chiar și o singură dată este un lucru infinit de rău.

3) Dreptatea divină

Chiar și un singur păcat împotriva lui Dumnezeu cere ca Dumnezeu să Își apere Numele și dreptatea, pedepșind acel păcat pe măsura lui. Dumnezeu poate și Își va

apăra mereu dreptatea. El promite să facă astfel în Romani 12:19, unde declară: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti, zice Domnul.” Unul din cei mai mari predicatori care a trăit vreodată, Jonathan Edwards, scria, *„Gloria lui Dumnezeu este cel mai bun lucru; ea este obiectivul cel mai important al creației; este de o mai mare importanță decât orice altceva. Dar iată o modalitate în care Dumnezeu Se va glorifica pe Sine, anume în distrugerea veșnică a oamenilor nepocăiți, prin care El Își va proslăvi dreptatea. Prin aceasta, El Se va reafirma ca Stăpânul drept al lumii. Dreptatea răzbunătoare a lui Dumnezeu va fi strictă, exactă, teribilă și groaznică, și astfel glorioasă.”*².

O DESCRIERE A IADULUI

Iadul este un cuptor de foc care nu se va stinge, un loc al pedepsei veșnice, unde cei care vor ajunge acolo vor fi chinuiți atât în trupurile lor cât și în mințile lor conform cu naturile lor păcătoase, cu păcatele pe care ei le-au săvârșit, și cu iluminarea spirituală care li s-a dat și pe care au respins-o. Iadul este un loc care nu are parte de îndurarea și bunătatea lui Dumnezeu, dar unde mânia lui Dumnezeu este descoperită ca un foc mistuitor, îngrozitor, și unde oamenii vor trăi cu poftă și dorințe care nu se vor împlini, chinându-se veșnic.

În Matei 13:47-50, Domnul Isus ne prezintă o pilda referitoare la Judecată. În versetele 49-50, Domnul descrie soarta celor răi: „Tot așa va fi și la sfârșitul veacului. Îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.”

Dacă examinăm aceste cuvinte ale Domnului Isus, ar trebui să observăm de la început că Iadul este descris ca un cuptor de foc. Cuptorul de foc al lui Nebucadnețar fusese încins de 7 ori mai mult decât ar fi fost normal, și el ne este descris ca fiind un „cuptor aprins” (Daniel 3:23). Ioan Botezătorul a vorbit despre „focul care nu se stinge,” iar cartea Apocalipsa descrie Iadul ca fiind „iazul de foc, care arde cu pucioasă” (Apocalipsa 19:20). Am putea să ne imaginăm teroarea reală a situației când aceste cuvinte devin realitate? Imaginându-ți fiecare părticică din trupul tău arzând, astfel încât fiecare fibră și orice parte a ființei tale simte chinul intens ar focului arzând. Câtă vreme crezi că ai putea îndura o astfel de pedeapsă? Hristos ne spune că „acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.” Cei pierduți se vor văita și își vor scrâșni dinții din cauza celor mai profunde dureri și vor avea parte de suferințele cele mai mari pe măsură ce flăcările îi vor devora și vor arde constant fiecare părticică din trupurile lor. Și nu vor avea parte de nici un fel de mângâiere.

Jonathan Edwards descrie cu un limbaj foarte ilustrativ cum vor fi aceste flăcări ale Iadului: *„Unii dintre voi ați văzut clădiri arzând; imaginați-vă același lucru cu voi înșivă, luptându-vă în zadar cu flăcările, fiind înconjurați de un foc atât de mare și de aprins. Adesea ați observat cum când un păianjen sau vreo altă insectă dăunătoare a fost*

*aruncat într-un foc încins, este cuprins fără scăpare și imediat de forța flăcărilor. Nu apucă să se lupte prea mult, să se zbată prea mult, nu are putere să se mai opună căldurii sau să mai zboare, ci imediat este cuprins de foc; iar flăcărilor îl doboară, fiind cuprins dintr-o dată de foc. Aceasta este doar o mică imagine a ceea ce se va întâmpla cu tine în Iad, dacă nu te pocăiești și nu alergi la Hristos. A te încuraja cu ideea că te vei putea opune flăcărilor sau că vei putea suporta tero-
rile Iadului cât de mult va fi posibil, este ca și cum un vierme ar putea să se întărească și să se pregătească să lupte cu flăcările, chiar în clipa în care este aruncat într-un cuptor încins.”³*

Iadul este descris de asemenea ca fiind un loc al întunericului. Domnul ne spune despre un oaspete care a venit îmbrăcat în haine nepotrivite pentru nuntă, care a fost aruncat în „întunericul de-afară” (Matei 22:13). Iuda scrie despre cei din Iad ca fiind aceia “cărora le este păstrată negura întunerecului pentru vecie” (Iuda 13). Christopher Love scria în lucrarea sa *Hell's Terrors (Terorile Iadului)*: „întunericul este groaznic, și oamenii sunt de fel mai dispuși să le fie frică în întuneric decât când este lumină: de aceea, Iadul ne este prezentat atât de groaznic folosind această expresie, ca să facă inimile oamenilor să tremure; dar nu ne vorbește aici doar de întuneric, ci despre negura întunericului.”⁴

În Isaia 30:33, Iadul este comparat cu un rug [sau cuptor încins – n.trad.]. Rugul era locul unde evreii idolatri își jertfeau copiii înaintea zeului păgân Moloh, aruncându-i în foc. Zi și noapte se auzeau urlete și țipete din acel loc, și la fel în Iad se aud zi și noapte vaiete, țipete, urlete și plânset.

Isaia vorbește despre faptul că „suflarea Domnului îl aprinde ca un șuvoi de pucioasă” aprinzând astfel Iadul (Isaia 30:33). Există suficiente dovezi din Scriptură că În-suși Dumnezeu va fi focul Iadului. Evrei 12:29 spune că „Dumnezeul nostru este *un foc mistuitor*”. Cei necredincioși care pe pământ dansează în ignoranță, bucuroși când pastorii lor le vorbesc numai despre dragostea și îndurarea lui Dumnezeu, vor fi beneficiarii Iadului dacă nu se pocăiesc. Pentru ei, Dumnezeu va fi un foc mistuitor. Evrei 10:30-31 avertizează: „Căci știm cine este Cel ce a zis: „A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti!”” Și în altă parte: „Domnul va judeca pe poporul Său.” Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!” Este un lucru înfricoșător, un lucru înfricoșător să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!

Nu vei scăpa de Iad, păcătosule. Dumnezeu va fi Iadul tău și mânia Lui te va devora și se va revărsa asupra ta câtă vreme El există. „Cine cunoaște puterea urgiei Tale?” (Psalmii 90:11). Datorită faptului că Dumnezeu În-suși va fi focul din Iad, nu există cuvinte care să poată exprima

grozăvia celor care vor fi condamnați în Iad. „Nu avem vreun motiv să bănuim că predicatorii ar putea să agraveze descrierea Iadului dincolo de ceea ce este el în realitate, că n-ar fi așa de groaznic și înfricoșător pe cât ei pretind, și că ei l-ar descrie mai groaznic decât este...Ba avem motiv să credem mai degrabă că, după ce am insistat și am spus tot ceea ce puteam spune despre Iad, toată descrierea noastră și tot ce am spus și am gândit să nu fie decât o palidă umbră a realității lui.”⁵

În Luca 16:19-26, Hristos ne vorbește despre doi oameni. Unul din ei era bogat, celălalt sărac (numele lui era Lazăr). Ambii au murit. Săracul a fost dus de îngeri în Rai, iar bogatul în Iad. Bogatul nu a mers în Iad pentru că era bogat, și nici săracul nu a fost dus în Rai pentru că era sărac. Domnul ne arată prin acest contrast faptul că circumstanțele noastre se pot schimba foarte mult din momentul când trecem în veșnicie. Nu trebuie să ne înșelăm cu privire la asta doar pentru că Dumnezeu nu ne-a pedepsit cu asprime aici pe pământ, și să credem că El va proceda la fel și după ce murim. Locul unde își petrec veșnicia amândouă persoanele a fost consecința situației inimilor lor înaintea lui Dumnezeu câtă vreme au trăit pe pământ. Lazăr fusese un credincios adevărat în Dumnezeu; bogatul nu. Trebuie să observăm cu atenție ce ne spun Scripturile cu privire la bogați și la situația lor, căci din aceasta putem învăța multe lucruri despre Iad.

Versetele 23-24 ne arată că bogatul era „în chinuri.” Ce înseamnă să fii „în chinuri”? Aceste chinuri se referă atât la tortură în trup și cât și în suflet. După cum am văzut, trupurile oamenilor vor fi chinuite într-un cuptor de foc. Fiecare parte a trupului va simți durerea aceluia foc. Oamenii cu dureri severe de stomac pot să aibă parte de agonii extreme numai din această cauză, însă chinurile Iadului vor fi de departe mai intense. A muri de cancer se spune că este uneori o experiență extrem de dureroasă pentru trup, însă durerile Iadului vor fi de departe mai mari. Dacă ai avut vreodată trupul suferind de ceva, ar trebui să știi că durerea experimentată în astfel de suferințe nici nu se poate compara cu durerea celor condamnați în Iad.

În Iad și conștiințele oamenilor vor fi chinuite. Conștiința este acel vierme care nu moare, despre care vorbește Scriptura (Marcu 9:48; Isaia 66:24). Bogatului i s-a spus: „amintește-ți că, în viața ta....” Oamenii vor fi chinuiți cu dureri extreme, dar ei vor fi chinuiți și în memoria lor. Ei își vor aminti cum au auzit vorbindu-li-se de Iad, și și-au bătut joc de cei care le-au vorbit. Își vor aminti că au fost avertizați și că li s-a spus să se pocăiască, sau că li s-a spus că acceptarea binecuvântărilor Raiului fără a se supune lui Hristos ca Domn în viețile lor înseamnă de fapt să refuze mântuirea – dar ei n-au luat aminte la acele aver-

tismențe. Ei vor fi chinuiți văzând de la distanță gloria Raiului (după cum bogatul a văzut), și să știe că pentru toată veșnicia ei vor fi condamnați. Ei vor fi chinuiți de dorințe și poftă neîmplinite (bogatul nu era vrednic să primească nici măcar un strop de apă care să îi răcorească limba). Ei vor fi chinuiți să știe că nu vor scăpa niciodată din Iad (bogatului i se spune că „peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca cei care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la noi”). Ei vor fi chinuiți de țipetele, strigătele de durere și blestemele celor condamnați din jurul lor. Cele mai groaznice chinuri pe care un om le poate experimenta aici pe pământ vor fi ca o înțepătură de țânțar în comparație cu chinurile Iadului.

În predica sa *The Future Punishment of the Wicked* (*Pedeapsa Viitoare a Celor Răi*) Jonathan Edwards vorbea despre oameni că nu vor avea parte nici măcar de o clipă de mângâiere și odihnă în Iad, folosind următoarele cuvinte: „*Ei nu vor fi vreodată în măsură să capete mângâiere în Iad. Nu vor găsi vreun loc de odihnă acolo; nici un colț secret, în care să fie puțin mai rece decât în restul Iadului, unde să ia un moment de repaus, să facă o pauză mică de la enormitatea chinului lor. Nu vor fi în măsură să găsească vreun pârâu sau izvor răcoritor, nicăieri în lumea aceea de chin; nu, nici măcar o picătură de apă care să le răcorească limba. Nu vor găsi pe nimeni care să îi mângâie sau care să le facă*

cel mai mic bine. Nu vor găsi nici un loc, unde să se așeze și să se odihnească, unde să își tragă respirația pentru un minut măcar: căci ei vor fi chinuiți cu foc și pucioasă, și nu vor avea parte de odihnă zi și noapte, pentru toată veșnicia.”⁶

ETERNITATEA IADULUI

Cel mai înfricoșător aspect legat de Iad este durata acestuia. Iadul este veșnic. Iadul va dura veșnic. Ai putea să cuprinzi cu mintea veșnicia? Nici o ecuație sau formulă matematică nu ar putea să explice veșnicia. Mintea ta nu poate concepe eternitatea, dar asta nu o face cu nimic mai puțin reală. Numai acest aspect al Iadului ar fi de ajuns ca oamenii să strige la Dumnezeu cu pocăință. Nu este de aceea surprinzător că scepticii de toate vârstele au atacat natura veșnică a Iadului, punând în locul învățăturilor corecte despre Iad doctrine precum anihilarea celor răi. Haideți să privim în Scripturi pentru a verifica natura veșnică a Iadului și pentru a încerca să înțelegem mai bine veșnicia. Apoi vom explora de ce Iadul trebuie să fie veșnic.

„Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și prorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor” (Apocalipsa 20:10). Acest verset ne oferă clar durata Iadului. Iadul este veșnic, veșnic. Cum ar putea să fie folosită o expresie mai

puternică, mai sigură decât aceasta? Dacă Duhul lui Dumnezeu a vrut să comunice oamenilor natura veșnică a Iadului, ce expresie ar putea ilustra acest adevăr mai bine decât expresia „vecii vecilor”? Scriptura nu conține o exprimare mai bună decât „vecii vecilor” pentru a reliefa caracterul veșnic al Iadului, căci aceasta este chiar expresia folosită pentru a ne informa de existența veșnică a lui Dumnezeu Însuși, după cum spune Apocalipsa 4:9: „Când aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste și mulțumiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și care este viu în vecii vecilor...” Se îndoiește cineva că Dumnezeu nu este viu în vecii vecilor? Atunci cum de te îndoiești de faptul că Iadul va fi veșnic, când pentru ambele este folosită aceeași expresie?

„Noi putem concepe puțin din lumea înconjurătoare; dar pentru a-ți ajuta gândirea, imaginează-te aruncat într-un cuptor încins, sau într-un furnal mare, unde suferința ta va fi cu mult mai mare decât cea pe care ai avea-o dacă ai atinge ocazional o tijă de oțel lichid, pentru că în Iad căldura focului va fi mai puternică. Imaginează-ți de asemenea că trupul tău ar sta acolo pentru un sfert de oră, în plin foc, și că în tot acest timp toate simțurile tale ar funcționa perfect; ce groază trebuie să simți încă de la ușa unui asemenea cuptor! Și cât de lung ți se va părea acel sfert de oră! Și după ce ai fi îndurat suferința timp de numai un minut, cât de copleși-

tor va fi pentru tine să te gândești că te așteaptă alte 14 minute de chin! Dar care ar fi efectul asupra sufletului tău, dacă ai ști că trebuie să stai acolo – îndurând acel chin pe deplin – vreme de 24 de ore....apoi pentru un an întreg....și apoi pentru o mie de ani! O, atunci, cum ți s-ar prăbuși inima dacă ai ști că trebuie să înduri această suferință în vecii vecilor! Dacă ai ști că nu se va sfârși niciodată! Dacă ai ști că după milioane și milioane de ani, chinul tău nu se va apropia nici un pic de sfârșit, și că niciodată, niciodată nu vei fi eliberat! Ci chinul tău în Iad va fi cu mult mai mare decât am putut prezenta în această ilustrație.”²

Descriind Ziua Judecării cea mare, Domnul Isus ne vorbește despre separarea celor răi de cei neprihăniți folosind următoarele cuvinte: „Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică” (Matei 25:46). Este cineva care ar putea nega că Raiul va exista veșnic? Vor avea sfârșit viețile celor binecuvântați în Rai? Sigur că nu. Dar același cuvânt în limba greacă este folosit în acest verset pentru a descrie viața veșnică a celor credincioși și pedeapsa veșnică a celor răi. Iadul va dura atât de mult pe cât va dura Raiul.

În Iad, vor fi diferite grade de chin administrate oamenilor, după cum este indicat într-o serie de versete biblice. Luca 12:47-48 spune: „Robul acela, care a știut voia stăpânului său, și nu s-a pregătit deloc, și n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri. Dar cine n-a știut-o,

și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri.” Hristos spune în Matei 11:24, „De aceea, vă spun, că în ziua judecății, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decât pentru tine.” Versetele din Matei indică faptul că oamenii din Capernaum vor primi o pedeapsă mai severă în Ziua Judecății decât cei care au trăit în Sodoma. Versetele din Luca vorbesc despre o diferență în judecată, în baza iluminării pe care oamenii au avut-o: unii vor fi pedepsiți cu mai multe lovituri, în timp ce alții vor primi mai puține.

Aceia care comit păcate mai grave sau mai multe decât alții vor primi o pedeapsă mai mare în Iad (Ioan 19:11). Ipocriții religioși, aceia care pretind că sunt creștini dar nu sunt în realitate, vor fi pedepsiți mai sever decât alții (Matei 23:14-15). Domnul a spus despre Iuda Iscarioteanul că „Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut!” (Matei 26:24). Cum ar fi putut fi spuse oricare din aceste lucruri și cum ar fi ele adevărate dacă tot ceea ce îi așteaptă pe oameni după moarte nu ar consta decât într-o anihilare momentană? Prezența diferitelor grade de pedeapsă este logică în lumina abilității de a percepe chinul. De ce ar mai fi spus Isus că ar fi fost mai bine pentru Iuda să nu se fi născut dacă tot ce urma să îl aștepte la moarte era anihilarea? De fapt, anihilarea nu înseamnă altceva decât a scăpa complet de pedeapsă.

De fiecare dată când un necredincios păcătuiește, el adaugă ceva la chinul său din Iad. Persoana care păcătuiește de două ori mai mult decât cel de lângă ea, având aceeași iluminare de la Dumnezeu, va primi cu siguranță o pedeapsă de două ori mai severă. În fiecare zi păcătoșii continuă să trăiască și să respire aici pe pământ fără să se pocăiască, adăugându-și astfel noi pedepse la chinul lor din Iad. Romani 2:5 ne spune: „Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu.” Domnul Isus a încurajat pe cei neprihăniți să își adune comori în cer mai degrabă decât aici pe pământ. Cei răi însă își adună o comoară de mânie viitoare și de chin în Iad cu fiecare zi pe care o trăiesc continuând să păcătuiască. Ei adaugă la pedeapsa lor zilnic. În Iad, oamenii își vor dori ca să nu se fi născut!

Charles Haddon Spurgeon a spus: *„În Iad, nu există speranță de scăpare. Ei nu au nici măcar speranța morții sau speranța de a fi anihilați. Ei sunt pierduți pe vecie, pierduți pe vecie! Pe fiecare za a lanțurilor din Iad scrie „veșnic.” Flăcările de acolo parcă scriu același cuvânt, „veșnic.” Deasupra capetelor lor ei pot citi „veșnic.” Ochii le sunt împăienjeniți și inimile le sunt chinuite de gândul că aceasta este soarta lor „veșnică.” O, dacă aș putea să vă spun în seara aceasta că Iadul va fi într-o zi ars cu totul și distrus, și că aceia care erau pierduți ar mai putea cumva să fie salvați, ar fi sărbătoare*

în Iad numai la gândul acestei posibilități. Dar acest lucru nu e posibil – pe „vecie” ei sunt aruncați în întunericul de-afară.”⁸

Christopher Love folosește o ilustrație pentru a încerca să ne ajute să înțelegem ce înseamnă veșnicia: *„Să presupunem că toți munții de pe pământ ar fi munți de nisip, și că li s-ar adăuga mulți alții, până când ei ar ajunge cu vârfurile lor la cer, și apoi o mică pasăre ar trece pe acolo și ar lua câte un grăunte de nisip la fiecare o mie de ani din acest munte uriaș, vor trebui să treacă nenumărați ani până când acea masă de nisip să fie îndepărtată, și totuși acest proces ar avea un sfârșit – dacă ar fi așa, omul ar fi fericit, căci Iadul n-ar dura mai mult. Dar iată care este starea nenorocită a omului în Iad: el nu va avea nici cea mai mică rază de speranță că va scăpa de acolo și după ce au trecut 3 milioane de ani, căci atunci va fi ca și când abia ar fi fost aruncat acolo, iar chinurile sale vor dura o veșnicie, fără sfârșit, pentru că Dumnezeu, care l-a condamnat, este veșnic.”⁹*

Mai devreme ne-am uitat la necesitatea Iadului sau de ce trebuie să existe un astfel de loc, denumit Iad. Acum ne vom îndrepta atenția la motivul pentru care Iadul nu doar că trebuie să existe, ci trebuie să existe veșnic. De ce e nevoie ca Iadul să fie veșnic? Există mai multe răspunsuri la această întrebare, pe care le vom explora pe scurt.

Primul motiv la care ne vom uita este cel menționat de Christopher Love în citatul de mai sus. Dumnezeu, Cel care condamnă oamenii, este un Dumnezeu veșnic. „În final, veșnicia Iadului se bazează pe natura veșnică a lui Dumnezeu.”¹⁰ Este Cuvântul lui Dumnezeu veșnic? Este natura lui Dumnezeu veșnică? Scriptura ne spune: „Isus Hristos este același ieri, și azi, și în veci” (Evrei 13:8). „Dreptatea Lui ține în veci” (Psalmii 111:3). „Cuvântul Domnului rămâne în veac” (1 Petru 1:25). Dacă Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic, dacă neprihănirea lui Dumnezeu este veșnică, atunci de ce mânia Lui n-ar fi veșnică? Întrucât El există din veșnicie, toate atributele lui Dumnezeu sunt veșnice și neschimbate; de aceea, Iadul, ca exprimare a mâniei lui Dumnezeu, trebuie să fie veșnic.

Iadul trebuie să fie veșnic pentru că dreptatea lui Dumnezeu n-ar putea fi vreodată împlinită prin pedepsirea temporară a păcătoșilor, oricât ar dura aceasta. Hristos ne arată acest lucru cu claritate atunci când El vorbește despre nevoia noastră de a face pace cu acuzatorul nostru înainte de a ajunge la tribunal, altfel vom fi aruncați în închisoare și „Îți spun că nu vei ieși de acolo, până nu vei plăti și cel mai de pe urmă bănuț” (Luca 12:59). Omul nu poate face nimic pentru a plăti pentru păcatele sale. Nici o pedeapsă temporară în Iad, oricât ar fi ea de

lungă, nu va putea vreodată să satisfacă plata pentru păcatele lui. Este imposibil acest lucru; de aceea, Iadul trebuie să fie veșnic.

În al treilea rând, Iadul trebuie să fie veșnic pentru că Scripturile ne vorbesc despre viermele care va roade conștiințele oamenilor în Iad, și care nu va muri niciodată. „Viermele lor nu va muri, și focul lor nu se va stinge” (Isaia 66:24). Dacă viermele nu va muri niciodată, atunci nici cei care vor fi chinuiți de vierme nu vor muri vreodată.

În ultimul rând, Iadul va fi veșnic pentru că oamenii continuă să păcătuiască și în Iad. Ei își vor crește și își vor amplifica vina și acolo. Iadul este un loc unde oamenii chinuiți Îl vor blestema pe Dumnezeu, se vor blestema pe ei înșiși, și vor țipa și se vor văita folosind un limbaj blasfemiator față de cei din jurul lor. Oamenii răi își vor cauza agravarea reciprocă a chinurilor prin acuzațiile, vorbirea urâtă și condamnarea reciprocă. Ei nu se vor pocăi în Iad, din cauza caracterului lor păcătos care va rămâne neschimbat acolo. Ei vor rămâne păcătoși pe vecie, vor păcătui pe vecie, și de aceea Dumnezeu îi va pedepsi veșnic.

APLICAȚIE PENTRU CEI CREDINCIOȘI ȘI CEI NECREDINCIOȘI

Profeții Vechiului Testament ne avertizează repetat cu privire la pericolele Iadului: „Cine din noi va putea să rămână lângă un foc mistuitor? Cine din noi va putea să rămână lângă niște flăcări veșnice?” (Isaia 33:14). „Cine poate sta înaintea urgiei Lui? Și cine poate ținea piept mâniei Lui aprinse? Urgia Lui se varsă ca focul, și se prăbușesc stâncile înaintea Lui.” (Naum 1:6). Păcătosome, poți fi atât de arogant încât să te gândești că tu vei putea suporta mânia lui Dumnezeu revărsată din plin asupra ta? Ai putea să crezi că Iadul nu este atât de fierbinte și că tu vei fi capabil să îl suportți destul de bine. Dacă gândești astfel, ești mai rău decât un nebun. Terorile Iadului îi fac pe diavoli să tremure, și tu ești atât de nebun încât să fii neimpressionat de ele sau să le iei în râs?

Nu te gândi că doar pentru că tu mergi la o biserică, sau pentru că tu crezi în Dumnezeu, sau crezi cu mintea în adevărurile creștinismului, vei scăpa de Iad. Majoritatea celor care merg în mod regulat la biserică săptămână de săptămână, pe toată fața pământului, vor ajunge în Iad. Thomas Sheppard, pastor și fondator al Universității Harvard, a scris: *„Pretinșii creștini și cei evanghelicii lumești au ceva căreia ei îi spun credință sau întristare sau pocăință, și dorințe bune, dar acestea nu sunt decât măști; ei îi înșeală astfel pe ceilalți și se amăgesc singuri ... majoritatea celor care trăiesc în biserică vor pieri.”*¹¹

Voi, cei care pretindeți că sunteți creștini, dar vă rugați puțin și nu citiți suficient Biblia, gândiți-vă: cum veți scăpa de condamnarea Iadului? Voi, cei care nu vă simțiți deranjați de păcatele mărunte și nici neliniștiți de gândurile deșarte și murdare care vi se nasc în minte: sunteți pregătiți să mergeți în Iad? Voi, cei care gândiți că Împărăția lui Dumnezeu stă într-o simplă afirmare cu buzele a unei credințe în Hristos sau într-o credință pur mentală a faptului că Isus a murit pentru păcatele voastre, dar care nu sunteți preocupați să trăiți o viață sfântă, evlavioasă, și care nu acordați decât puțin sau chiar deloc din timpul vostru dintr-o săptămână ca să vă gândiți la Dumnezeu: sunteți pregătiți să îndurați chinurile Iadului, zi și noapte, în vecii vecilor? Ar fi bine să fiți pregătiți, pentru că, dacă lucrurile de mai sus sunt adevărate cu privire la voi,

atunci sunteți pe calea care duce drept în Iad, dacă nu vă pocăiți!

Nu vă înșelați singuri! Creștinismul adevărat nu stă în vorbe sau declarații pioase, ori într-o credință doar cu mintea, ci el stă într-o inimă nouă și o viață nouă, dedicată nu păcatului, ci unei trăiri sfinte spre gloria lui Dumnezeu. Dacă inima și viața ta nu au fost schimbate de Dumnezeu, te afli încă în păcatele tale. Dacă trăiești în neascultare conștientă față de Cuvântul lui Dumnezeu și nu te preocupă acest lucru, nu ai nici un drept să presupui că vei merge în Rai: te afli pe calea către Iad!

Pocăiește-te de toate păcatele tale și întoarce-te la Isus Hristos, predându-ți viața înaintea Lui ca Domn al tău. Ascultă cuvintele lui Hristos: „Dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viață numai cu un ochi, decât să ai amândoi ochii, și să fii aruncat în focul gheenei.” (Matei 18:9). *„Nimic mai puțin decât completa lepădare de sine, completa abandonare a celor mai îndrăgiți idoli, completa întoarcere de la cele mai plăcute păcate – reprezentate aici metaforic prin tăierea mâinii drepte și scoaterea ochiului drept – nimic mai puțin este cerut de El de la oricine care vrea să aibă comuniune adevărată cu El.”*¹² Dar ține minte, dificultatea pe care o implică acțiunea de a abandona totul pentru Hristos este nimic pe lângă costul de a trăi veșnicia în Iad.

Eu nu cred că vreun om ar putea să ajungă în Rai doar pentru că a fost suficient de speriat de Iad, dar cred că oamenii pot fi speriați suficient de Iad, pentru ca ei să înceapă să caute pe Dumnezeu din toată inima, și să implore pe Hristos să aibă milă de ei. Oamenii stau pe buza gropii Iadului și sunt gata să cadă liber în el, și cu toate acestea ei sunt complet inconștienți de pericolul în care se află. Dacă, auzind de Iad, aceasta îi poate determina pe cei care altfel sunt indiferenți, să ia în considerare adevărurile eterne, atunci predicarea despre Iad are cu adevărat valoare. Este mai bine să vezi Iadul acum, câtă vreme trăiești pe pământ, și să te îngrozești de el, decât să trebuiască să îl înduri pe vecie după ce vei muri.

N-aș vrea să îți fie teamă mai mult de Iad decât de a păcătui. Păcatul este dușmanul tău real. Păcatul este mai rău decât Iadul, pentru că păcatul a făcut ca Iadul să apară. Ai vrea să mergi în Iad pentru toată veșnicia de dragul unei mici plăceri sau a unei pofte lumești pe care să îți-o satisfaci aici pe pământ? Fugi de păcat! Fugi de trăirea pentru tine însuți și pentru plăcerile tale. Fugi la Isus Hristos. Altfel, când vei muri va fi prea târziu. Toate ocaziile de a te pocăi se sfârșesc odată cu moartea.¹³

Această doctrină este folositoare atât pentru cei credincioși cât și pentru cei necredincioși. Doctrina despre Iad ar trebui să îi încurajeze pe cei credincioși la o temere de Dumnezeu. O temere sfântă este folositoare în

multe feluri. Acela care are o temere de Dumnezeu în inima lui are un mai mare respect pentru poruncile lui Dumnezeu. Cel care se teme cu adevărat de Dumnezeu nu se va teme de oameni, și mai degrabă va fi dispus să nu fie pe placul oamenilor, ci să fie pe placul lui Dumnezeu (Isaia 8:12-13). Această doctrină ar trebui să îți crească credințioșia și bucuria în Hristos, pentru că ai fost eliberat de chinurile Iadului, și ar trebui de asemenea să îți crească dragostea pentru Hristos, Cel care a îndurat mânia lui Dumnezeu pe cruce pentru tine.

Doctrina despre Iad ar trebui să stârnească în tine o frică de a păcătuți. Ar trebui să ne determine pe toți să ne temem până și de păcatele mărunte, și să avem grijă să le mărturisim și să le abandonăm din toată inima și chiar și din gândurile noastre. Lasă ca această doctrină a Iadului să te păzească de la a practica păcatul.

Doctrina Iadului ar trebui să ajute pe cei credincioși să fie răbdători în toate suferințele exterioare, temporare, care vin asupra lor. Indiferent cât de grele ar fi suferințele din această lume, ele sunt de departe mult mai neînsemnate comparativ cu chinurile Iadului, de la care Dumnezeu a ferit pe cei credincioși. S-ar putea să fii nevoit să treci prin chinuri mai mult sau mai puțin intense aici pe pământ, dar amintește-ți că ele sunt doar temporare și

că ai fost eliberat de cele mai groaznice dintre toate chinurile, astfel încât te vei putea bucura chiar și în vremuri de suferință pe pământ.

Această doctrină este folositoare pentru a te motiva să spui și altora mesajul lui Hristos. Eryl Davies scria în cartea sa *The Wrath of God* (Mânia lui Dumnezeu) următoarele: *„Caracterul veșnic al suferințelor din Iad ar trebui să ne facă mai zeloși și mai nerăbdători în a spune oamenilor despre Singurul care poate să îi salveze. Ne ascundem noi de la a declara aceste adevăruri solemne? Ne displace cumva ideea de Iad? Amintește-ți că Dumnezeu va fi glorificat și prin suferințele veșnice ale necredincioșilor în Iad. Măreția Sa rănită va fi răzbunată...Ceea ce este suprem în scopul lui Dumnezeu în alegerea unora și condamnarea altora dintre oameni este gloria Sa, iar Iadul va glorifica dreptatea, puterea, și mânia lui Dumnezeu pentru toată veșnicia. Între timp, este responsabilitatea noastră să ne rugăm și să ne străduim să facem ceva pentru mântuirea păcătoșilor înainte ca o astfel de pedeapsă groaznică să vină peste ei.”¹⁴*

Nu pot să închei fără să las un cuvânt de final celor care cred că ei sunt convertiți, dar nu sunt cu adevărat, ca și celor care se știu singuri că nu sunt convertiți. Poți să concepi veșnicia? Oprește-te chiar acum și încearcă să te imaginezi chinuit fără încetare, fără sfârșit, în vecii vecilor. Nu te îngrozește gândul acesta? Să nu ai nici cea mai mică șansă de a te odihni din chin. Să nu primești

nici o picătură de apă care să îți răcorească gâtul uscat. Gândește-te încă o dată cât de lungă este veșnicia. Încearcă să ți-o imaginezi: zi și noapte, în vecii vecilor să arzi în foc cum arde un păianjen aruncat într-un cuptor încins. Chinuindu-te, urlând de durere, văitându-te, blestemând ziua în care te-ai născut și fiind constant blestemat de diavoli și de sufletele condamnate din jurul tău, și asta în vecii vecilor. Amintindu-ți veșnic, în vecii vecilor amintindu-ți cum ai fost avertizat aici pe pământ, și cum ai ignorat aceste avertismente, cum ți-ai trăit viața în satisfacerea poftelor proprii și în a te amăgi singur că totul este bine cu tine și cu sufletul tău.

Soția lui Iov i-a spus acestuia să blesteme pe Dumnezeu și să moară. Dacă nu te pocăiești și nu alergi la Isus Hristos, care este singura ta speranță, vei ajunge să blestemi pe Dumnezeu veșnic și să fii chinuit de El în prezența Sa, în toată plinătatea mâniei Sale – și cu toate acestea nu vei putea muri niciodată. Nu vei putea muri niciodată. Nu vei muri niciodată! Eternitatea este fără sfârșit!

NOTE BIBLIOGRAFICE

- [1.](#) Thomas Shepard (1605-1649), *The Works of Thomas Shepard*, Vol. 1 (New York: AMS Press, 1967), p. 94.
- [2.](#) Jonathan Edwards (1703-1758), *The Works of Jonathan Edwards*, Vol. 2 (Edinburgh: Banner of Truth, 1974), p. 87.
- [3.](#) Ibid, p. 82.
- [4.](#) Christopher Love (1618-1651), *Hell's Terrors* (London: T. M., 1653), p. 19.
- [5.](#) Jonathan Edwards, *The Works of Jonathan Edwards*, Vol. 2 (Edinburgh: Banner of Truth, 1974), p. 884.
- [6.](#) Ibid, p.80.
- [7.](#) Ibid, p. 81.
- [8.](#) Charles Haddon Spurgeon (1834-1892), *The New Park Street Pulpit*, Vol. 1 (Grand Rapids: Baker Book House, 1990), p.308.

- [9.](#) Christopher Love, *Hell's Terrors* (London: T. M., 1653), p. 54-55.
- [10.](#) John Gerstner, *Heaven and Hell* (Grand Rapids: Baker Book House, 1991), p. 77.
- [11.](#) Thomas Shepard, *The Works of Thomas Shepard*, Vol. 1 (New York: AMS Press, 1967), p. 58.
- [12.](#) A. W. Pink (1886-1952), *Studies in the Scriptures*, January 1932, 18.
- [13.](#) Cineva a spus, „Veșnicia te va păstra acolo unde te va găsi moartea!”
- [14.](#) Eyrl Davies, *The Wrath of God* (Mid Glamorgan, Wales: Evangelical Press of Wales, 1984), 59.